

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-948/15

Judecătoria x

Judecător x

DECIZIE

În numele Legii

11 Noiembrie 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Angela Revenco
Judecători	Ghenadie Liulca, Eduard Rățoi
Grefier	Eugen Șciurovski

Cu participarea:

Procurorului	x
Avocatului	x

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului x declarat în interesele inculpatei x împotriva sentinței judecătorești x din 25.08.2015, prin care:

x, născută la 27.11.1975, domiciliată în x, moldoveană, cetățeană a Republicii Moldova, studii medii incomplete, căsătorită, nesupusă serviciului militar, neangajată în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă.

În conformitate cu art.90 CP executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită x a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost soluționată chestiunea referitoare la corpul delict.

Termenele de judecare a cauzei:

-în instanța de fond cauza s-a aflat de la 15.04.2015 pînă la 25.08.2015;

-în instanța de apel cauza s-a aflat de la: 15.09.2015 pînă la 11.11.2015.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelurilor înaintate, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

Adoptînd sentința în cauză, instanța de fond a reținut, că x, la data de 24.02.2015, în jurul orei 15:30, aflîndu-se în penitenciarul nr.6 din or.Soroca, în camera de verificare a coletelor transmise deținuților, în timpul verificării coletului cu produse alimentare ce urma

a fi transmis deținutului penitenciarului nr.6 Soroca, x, cunoscând că nu este rudă apropiată și nu are dreptul conform legii și actelor normative la întrevvedere cu acesta urmînd scopul coruperii prin transmiterea foloaselor ce nu i se cuvin colaboratorului penitenciarului nr.6 or.Soroca, x, numit prin ordinul DIP nr.x din 15.03.2006 în funcția de supraveghetor al Serviciului regim și supraveghere a penitenciarului nr.6, or.Soroca, care potrivit legii este persoană publică, pentru a îndeplini acțiuni contrar atribuțiilor de serviciu, intenționat, sesizînd că x datorită gradelor militare și uniformeii purtate este funcționar public cu statut special aflat în exercițiul funcțiunii, a propus și ulterior oferit acestuia în timp ce verifica coletul în calitate de mită, bani în sumă de 100 lei MD ce nu i se cuvine, pentru ca el să îndeplinească acțiuni contrar exercitării funcției și obligațiilor sale de serviciu și anume pentru a-i organiza, facilita și acorda o întrevvedere de scurtă durată cu deținutul x.

Prin sentința judecătorească x din 25.08.2015, x a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP și în baza aceste Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă, iar în temeiul art.90 CP, executarea pedepsei stabilite i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Sentința nominalizată a fost contestată de către avocatul x în interesele inculpatei x, care prin cererea de apel înaintată a solicitat instanței admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatei, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea cererii de apel apelantul a invocat, că sentința este nefondată, instanța de judecată incorect a apreciat probele cercetate în ședință, or, din probatoriul administrat se constată, că x a fost provocată și încurajată la oferirea banilor lui x, consideră că probele cercetate în ședința de judecată au fost analizate de către instanță unilateral și neobiectiv. Apelantul consideră, că instanța nu a dat apreciere corectă declarațiilor martorilor x. De asemenea consideră că nu pot fi puse la baza sentinței și în sprijinul învinuirii înregistrările video din 24.02.2015 și procesul verbal de examinare al obiectului, din 31.03.2015, or, acestea fixează doar imagine, fără a fi fixată și înregistrarea audio a acțiunilor din imagine. Consideră, că instanța de fond nu a apreciat obiectiv raportul lui x, care probează faptul provocării în privința x, or, în acest raport a fost indicată ora presupusei fapte – 14.50, pe cînd în înregistrările video este fixată ora 15.30. Astfel, apelantul consideră că probele au fost apreciate contrar prevederilor art.101 CPP, or, acestea nu coroborează între ele, însă dau sens și caracter veridic declarațiilor inculpatei, prin care se constată faptul inițierii de către colaboratorii penitenciarului a unei provocării în privința x de a oferi mită. Dat fiind faptul că probele acuzării nu corespund cerințelor stipulate în art.101 CP, toate dubiile privind vinovăția persoanei urmează a fi tratate în folosul inculpatei, or, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. În urma analizei obiective, sub toate aspectele, a probelor cercetate în ședința de judecată și a circumstanțelor cauzei reiese concluzia fondată, că în camera de verificare x a acționat și banii i-a dat lui x, fiind influențată și provocată de el acolo și anterior afară, iar instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art.94 alin.(1) pct.11) CPP. Luînd în considerație cele expuse, în temeiul art.390 CPP, apelantul solicită adoptarea deciziei de achitare a inculpatei x, deoarece fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

În cadrul ședinței de judecată, inculpata Prisacari Dorina și avocatul Andrei Tudorica, care a exercitat apărarea inculpatei, au susținut apelul declarat pe caz, au pledat pentru admiterea acestuia pe motivele și argumentele formulate, solicitînd casarea sentinței judecătorești Soroca din 25.08.2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care x să fie achitată de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpata x a explicat instanței că nu-și recunoaște vina în faptele incriminate, deoarece a fost provocată de către colaboratorul instituției penitenciare de a oferi acestuia suma de 100 (una sută) lei, pentru a putea vorbi cu cunoscutul său x, care era deținut în respectiva instituție. Despre suma de bani, necesară pentru întrevvedere, colaboratorul i-a spus afară, însă deja în camera de verificare i-a indicat să pună banii pe masă, sub pachet. Inculpata a indicat, că la acel moment nu știa despre faptul că în camera de verificare este amplasată camera de luat vederi și că toate acțiunile se înregistrează prin intermediul acesteia.

Procurorul participant x a solicitat respingerea apelului declarat, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea fără modificări a sentinței pronunțate de către instanța de fond. Consideră, că de către acuzare în cadrul procesului penal au fost prezentate și administrate destule probe pertinente, concludente și utile care demonstrează vinovăția inculpatei în comiterea faptei imputate.

Verificînd cererea de apel în raport cu materialele cauzei prezentate spre examinare și prevederile legii, ascultînd părerile participanților la proces, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că apelul urmează a fi respins ca nefondat, respectiva soluție fiind adoptată în strictă conformitate cu prevederile art.415 alin.(1), pct.1), lit.c) CPP, potrivit căroră *"Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: ...respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: ...apelul este nefondat"*.

La fel, Colegiul reține și dispozițiile art.414 alin.(1) CPP, potrivit căroră *"Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel"*.

Colegiul penal consideră, că judecînd cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 CPP a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate, precum și privitor la încadrarea acțiunilor inculpatei x în baza art.325 alin.(1) CP.

Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate, or, instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare pe declarațiile martorilor x (f.d.94-95); x (f.d.97-99); x (f.d.101-102).

De asemenea la baza sentinței emise de către prima instanță a stat și comunicarea telefonică, din 24.02.2015, prin care a fost sesizată poliția despre faptul, că la data de 24.02.2015, x a propus mită 100 lei MD angajatului Penitenciarului nr.6, or.Soroca pentru a facilita organizarea întrevvederii cu persoana deținută (f.d.6); procesul verbal de cercetare la fața locului, din 24.02.2015, cu tabelul fotografic anexat, prin care în camera de întrevvedere cu nr.2 a Penitenciarului nr.6, or.Soroca, s-a examinat bancnota cu nominalul de 100 lei MD, oferită dex supraveghetorului xi, care a fost ridicată și sigilată în prezența tuturor participanților cu ștampila „Pentru Pachete” a Inspectoratului de Poliție Soroca (f.d.7-9); raportul de expertiză nr.2715 din 20.03.2015 efectuat de experții criminaliști x, prin care s-a constatat, că bancnota cu nominalul de 100 lei MD cu seria și numărul: F.0120, 118368, anul de emisie 2008 este confecționată din hîrtie specială cu fibre color încorporate în suport, cu filigran cu folosirea formelor de tipar de tip plan-ofset, seria și numărul - tipar înalt, la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hîrtilor de valoare (f.d.15-17); procesul verbal de ridicare, din 31.03.2015, prin care de la specialistul DTMPL a SPE a Penitenciarului nr.6, or.Soroca, locotenent major de

justiție x, a fost ridicat un CD-disc cu înregistrările video efectuate la data de 24.02.2015, pentru perioada de la 15.00-17.00 de camerele de luat vederi, instalate în camera de transmitere a coletelor deținuților din Penitenciarul nr.6, or.Soroca, str.V.Stroescu 38 (f.d.27); înregistrările video din 24.02.2015 stocate pe purtătorul de informații optic CD-DISC, pe suportul căruia se află fișierul video "1_02_M_022015150000" de format VLH media file (.inkv.), cu capacitatea fișierului de 107 Mb, cu înregistrările video efectuate la data de 24.02.2015, în perioada de la 15.00-17.00 de către camerele de luat vederi instalate în camera de transmitere a coletelor deținuților din Penitenciarul nr.6, or.Soroca, str.V.Stroescu 38 (f.d.28); procesul verbal de examinare a obiectului din 31.03.2015, prin care a fost examinat la notebook de model "Toshiba" purtătorul de informații optic CD-DISC, pe suportul căruia se află fișierul video "1_02_M_022015150000" de format VLH media file (.mkv.), cu capacitatea fișierului de 107 Mb, și anume examinate înregistrările video efectuate la data de 24.02.2015, în perioada de la 15.00-17.00 de către camerele de luat vederi instalate în camera de transmitere a coletelor deținuților din Penitenciarul nr.6, or.Soroca, str.V.Stroescu 38, prin care s-a constatat în urma examinării, că la data de 24.02.2015 ora 15:30 în imagine apar două persoane, o persoană de gen feminin îmbrăcată în haine de culoare neagră și o persoană de gen masculin îmbrăcat în ținută de gardian. Persoanele din imagine, care au fost identificate ca x și x se poziționează la masa din încăperea dată, unde gardianul începe să verifice conținutul unui pachet de culoare neagră. La orele 15:30, se observă cum x, introduce mâna în buzunarul drept a hainei, de unde scoate un obiect asemănător cu o bancnotă, pe care o pune sub pachetul ce se află pe masa de verificare, după care retrage banii și în imagine mai apare o persoană (f.d.28); corpurile delict - bancnota cu nominalul de 100 lei MD, anul emisiei 2008, cu Seria F.0120 și nr.118368, precum și purtătorul de informații optic CD-DISC, pe care se află stocat fișierul video "1_02_M_022015150000" de format VLH media file (.mkv.), cu capacitatea fișierului de 107 Mb, cu înregistrările video efectuate la data de 24.02.2015, în perioada de la 15.00-17.00 de către camerele de luat vederi instalate în camera de transmitere a coletelor deținuților din Penitenciarul nr.6, or.Soroca, str.V.Stroescu 38, care sunt anexate la materialele cauzei penale (f.d.27-28).

Potrivit art.413 alin.(3) CCo, *"Instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi"*.

În ședința de judecată a instanței de apel părțile în proces nu au prezentat probe noi, însă procurorul participant a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond, intru respingerea argumentelor apelului formulat de către partea apărării.

Astfel procurorul a făcut referire la următoarele probe scrise care deja sunt anexate la cauza penală: procesul verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, din 25.02.2015 (f.d.5); comunicare telefonică nr.1161, din 24.02.2015 (f.d.6); proces verbal de cercetare la fața locului, din 24.02.2015 cu foto tabel anexat, potrivit căruia în cadrul acțiunii procesuale a fost cercetată camera de întrevederi de lungă durată nr.2, din Penitenciarul nr.6, or.Soroca, unde pe masa din această cameră a fost observată bancnota cu nominalul de 100 lei, cu nr.118368, seria F0120, anul emiterii 2008 (f.d.7-8, 9); raport de expertiză nr.2715, din 20.03.2015 (f.d.16-17); ordonanță de ridicare, din 31.03.2015, prin care s-a ridicat CD-disc, cu înregistrările video din data de 24.02.2015 pentru perioada 15.00-17.00, înregistrate de pe camerele de luat vederi instalate în încăperea pentru primire a coletelor (f.d.26); proces verbal de ridicare, din 31.03.2015, prin care s-a ridicat CD-disc, cu înregistrările video din data de 24.02.2015 pentru perioada 15.00-17.00, înregistrate de pe camerele de luat vederi instalate în încăperea pentru primire a coletelor din Penitenciarul nr.6, or.Soroca din data de 24.02.2015, orele 15.00-17.00 (f.d.27); proces verbal de examinare a obiectului, din 31.03.2015, fiind supus examinării fișierul video "1_02_M_022015150000" de format VLH media file (.inkv.), cu capacitatea fișierului de 107 Mb, înregistrat pe un purtător de informații optic CD-dosc (f.d.28); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delict la cauza penală, din 31.03.2015, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la dosar un CD-disc cu fișierul video ridicat la data de 31.03.2015 prin ordonanța de ridicare (f.d.30); declarațiile martorului x (f.d.94-95); declarațiile martorului x (f.d.97-99); declarațiile martorului x (f.d.101-102).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererea de apel, Colegiul penal reține, că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Colegiul penal, din cuprinsul cererii de apel constată, că apelantul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) CPP, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În opinia instanței de apel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatei x în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

În opinia Colegiului penal, faptele incriminate inculpatei x și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care coraborează între ele, necreînd dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise în rechizitoriul au avut loc, iar toate argumentele inculpatei invocate în sensul nevinovăției sale pe tot parcursul procesului penal, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru faptele comise.

Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele apelantului, precum că sentința se bazează pe declarațiile martorilor x, adică probe care au fost apreciate incorect de către instanța de judecată. Or, după cum s-a menționat, acestea se confirmă prin restul probelor cauzei penale, inclusiv prin procesul verbal de examinare a obiectului, din 31.03.2015, prin care a fost examinat purtătorul de informații optic CD-DISC, pe suportul căruia se află fișierul video care conține înregistrările video efectuate la data de 24.02.2015, în perioada de la 15.00-17.00 de către camerele de luat vederi instalate în camera de transmitere a coletelor deținuților din Penitenciarul nr.6, or.Soroca. Conform acestui proces verbal, prin examinarea materialului video s-a constatat că "la data de 24.02.2015, la ora indicată în înregistrare 15:29:14 în imagine apar două persoane, o persoană de gen masculin îmbrăcată în ținută de gardian a P-6 Soroca și o persoană de gen feminin, îmbrăcată în haine de culoare neagră, persoanele se poziționează lângă masa din încăperea dată, unde gardianul începe să verifice conținutul unui pachet de culoare neagră, la minutul 15:30:00, persoana de gen feminin, cu mâna dreaptă pune ceva sub pachet, după care între ea și gardian apare o discuție, la minutul 15:30:20 în încăpere mai apare o persoană, concomitent persoana de gen feminin cu mâna dreaptă scoate ceva de sub pachet și introduce mâna în buzunarul hainei, după care la minutul 15:44:50 persoana de gen feminin se întinde spre masă și cu mâna dreaptă pune ceva pe masă".

Totodată declarațiile martorilor sînt în corespundere cu circumstanțele cauzei, coroborate cu alte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, declarațiile poartă caracter veridic și nu pot fi supuse criticii, or, acestea au fost date sub jurământ, martorii fiind preîntîmpinați de către instanță de darea declarațiilor false potrivit art.312 CP.

Colegiul penal consideră, că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrează în deplină măsură vinovăția inculpatei x în cele stabilite de către instanța de fond.

Necăînd la faptul, că inculpata x, a fost în instanța de fond, cît și în cea de apel a pledat pentru achitarea sa de sub învinuirea formulată, Colegiul penal la fel ca și instanța de fond consideră, că prin probele indicate, care au fost puse la baza sentinței, se confirmă

incontestabil vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate, combatându-se versiunea acesteia despre nevinovăția sa.

Depozițiile inculpatei, precum că nu a comis acțiunile criminale imputate, Colegiul la fel ca și instanța de fond le consideră declarative, lipsite de careva temei, fiind doar un mijloc de apărare a inculpatei, depuse în scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă, or, Colegiu penal a constatat, că declarațiile inculpatei în cadrul procesului penal nu coroborează cu faptele și împrejurările dovedite prin mijloace de probă prezentate de către partea acuzării.

Colegiul penal concludă că, prima instanță just a încadrat acțiunile inculpatei x în baza art.325 alin.(1) CP, vinovăția acesteia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatei.

Instanța de apel va respinge argumentul apelantului referitor la faptul că, probele acumulate la dosar au fost dobândite în contradicție cu dispozițiile art.94 alin.(1) pct.11 CPP, potrivit căruia, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, întrucât, examinând materialele cauzei, instanța a constatat lipsa în cazul dat, din partea organelor statului, în cazul de față din partea lui x, a acțiunilor de provocare, facilitare sau încurajare a comiterii infracțiunii de către inculpata x.

Reieșind din jurisprudența CtEDO, se va reține o provocare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încât să determine săvârșirea infracțiunii, care fără aceasta intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot. *Teixeira de Castro contra Portugaliei*, din 09.06.1998). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă: acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidue din partea acestora; nu există nici o dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (hot. *Ramanauskas contra Lituaniei*, din 05.02.2008). Activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Colegiul menționează că, se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului);

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră, că partea apărării a interpretat eronat noțiunea de provocare, care, în opinia acesteia, a constat în îndemnul de către colaboratorul penitenciarului nr.6, or.Soroca, x de a transmite suma de 100 lei MD și anume punerea acestora pe masa din camera de verificare a coletelor, sub pachet.

Provocare prevăzută de norma citată mai sus, poate fi invocată doar în cazul în care provocarea a avut loc din partea agenților statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului. În speță însă, s-a demonstrat că mijloacele bănești indicate au fost propuse și oferite de către x lui x - persoană publică, colaborator al penitenciarului nr.6, or.Soroca, pentru ca acesta din urmă să-i organizeze o întrevedere de scurtă durată cu deținutul x. La caz nu a existat provocare, or, inculpata personal, din propria inițiativă s-a adresat către x cu solicitarea de a-i organiza întrevedere, știind cu certitudine că acțiunile solicitate sunt contrare exercitării funcției și obligațiilor de serviciu a lui x, precum știa și despre faptul, că conform legii nu are dreptul la întrevedere cu deținutul x. Cunoscând, că solicitările sale sunt contrare prevederilor legii, a purces la acțiuni de corupere, în scopul obținerii întrevederii cu cunoscutul său, x.

La caz lipsește confirmarea existenței unor astfel de acțiuni din partea colaboratorului penitenciarului, x, în vederea încurajării inculpatei de a comite infracțiunea și de a întreprinde acțiuni în vederea obținerii acelei întrevederi. În cazul dat, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de către însăși x și nu de către x, acțiunile întreprinse de către acesta fiind legale, or, a procedat conform legii, despre intențiile și acțiunile x a anunțat conducerea și serviciul de securitate.

Prin urmare, Colegiul susține că comiterea infracțiunii de către inculpata x nu a constituit o consecință a acțiunilor lui x, intențiile criminale ale inculpatei de corupere al ultimului survenind anterior aflării despre aceasta de către alți colaboratori ai penitenciarului nr.6 Soroca și de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Soroca.

În opinia Colegiului, probele acumulate pe caz dovedesc pe deplin întrunirea tuturor elementelor infracțiunii imputate inculpatei x, în această latură de către instanța de fond a fost dată o motivare explicită.

Printre argumentele apelului se constată critica apelantului vis a vis de raportul întocmit de către supraveghetorul SRS, x, și anume apelantul menționează divergența între ora indicată în acest raport 14.50 și ora 15.30 fixată pe înregistrările video, la care a avut loc verificarea pachetului și pretinsa acordare a sumei de 100 lei MD.

Colegiul va respinge și acest argument, or, în raportul său Cernotînschii Artiom indică, că la ora 14.50 a primit cererea de la x

pentru a transmite pachetul cu proviziile deținutului Șarban Mihail și nu a indicat că la această oră au avut loc acțiunile acestuia de corupere. În raport se indică, că propunerea sumei de 100 lei MD a avut loc deja în timpul verificării, iar potrivit fișierului video examinat (f.d.28) respectiva acțiune de corupere a avut loc la ora 15.30, fapt confirmat prin declarațiile martorilor x și x.

Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de fond constatând ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpata x, prevăzută de art.325 alin.(1) CP, a stabilit acesteia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale instanța de judecată a ținut cont de faptul, că xa comis infracțiunea care se atribuie categoriei infracțiunilor grave, inculpata se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog sau la evidența medicului psihiatru, la întreținere are un copil minor care este invalid de gradul întâi, inculpata nu este angajată în câmpul muncii.

Totodată instanța eronat a reținut în sarcina inculpatei circumstanțele precum că, *nu a fost anterior judecată, se poartă bine în societate, duce un mod normal de viață, nu este încadrată în câmpul muncii, educă doi copii minori, unul dintre care este invalid de gradul întâi*, ca excepționale și incorect a considerat posibilă la caz, aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) CP, dispunând neaplicarea în privința inculpatei a pedepsei sub formă de amendă, or, circumstanțele enumerate pot fi atribuite circumstanțelor atenuante, fiind un temei de aplicare a prevederilor art.90 CP, dar nicidecum nu cad sub incidența circumstanțelor excepționale.

Potrivit art.61 CP, *"Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane"*.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă *în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia*.

În opinia Colegiului penal, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatei Prisacari Dorina, instanța de judecată nu a ținut cont întru totul de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.61, art.75 CP și eronat a aplicat prevederile art.79 CP înlăturând pedeapsa cu amendă, însă ținând cont de prevederile art.410 alin.(1) CPP, potrivit cărora, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel și rezultând din faptul, că sentința a fost contestată cu apel numai de inculpată, Colegiul nu va interveni sub acest aspect.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele cererii de apel formulate sunt nefondate, din care motiv apelul urmează a fi respins, iar sentința ca fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

În virtutea celor expuse și în temeiul art.415 alin.(1), pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal, -

DECIDE :

Apelul avocatului x declarat în interesele inculpatei x împotriva sentinței judecătorești x din 25.08.2015 pe cazul penal în privința x, se respinge ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Adoptată și pronunțată public la 11.11.2015.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător:

